

Nr. 18662 /2014. 09.01.

Către

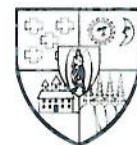
Uniunea Națională a Consiliilor Județene din România

Stimate Domnule Președinte,

Referitor la apelul Dumneavoastră de a formula punctul nostru de vedere pe marginea proiectului de HG privind aprobarea Strategiei naționale pentru protecția și promovarea drepturilor copilului pentru perioada 2014-2020 și a Planului operațional pentru implementarea Strategiei naționale pentru protecția și promovarea drepturilor copilului 2014-2016, inițiat de MMFPSPV, vă comunicăm următoarele:

Județul Harghita a cunoscut în ultimii 20 de ani o dezvoltare spectaculoasă în ceea ce privește serviciile sociale în general, dar și în serviciile adresate copiilor aflați în situații de risc. Afirmatia a fost confirmată de mai multe studii de specialitate realizate la nivel național, în care sistemul de servicii sociale din județul Harghita a fost apreciată ca una din cele mai dezvoltate din România. Această dezvoltare a fost posibilă atât datorită rolului activ al bisericilor și organizațiilor neguvernamentale din județ, cât și disponibilității autorităților locale și județene pentru a construi o colaborare bazată pe relații de încredere, în ciuda dificultăților create de legislația ambiguă privind finanțarea serviciilor sociale furnizate de către ONG-uri. Propunerile noastre privitoare la documentul dezbătut izvorăsc din această experiență comună.

1. Considerăm că în strategia națională trebuie să apară și mai accentuat prioritatea ca fiecare copil să crească într-un mediu familial. Mediu familial în sensul pur al cuvântului înseamnă creșterea copilului într-o familie de plasament, sau familie de asistență maternală, și mai puțin în apartamente de tip familial unde rotația educatorilor nu poate să asigure o atmosferă familială. Pentru a oferi șansa copiilor de a crește în plasament familial strategia ar trebui să prevadă crearea unei modalități simple și eficiente de stimulare financiară a acestui tip de plasament. Acest lucru ar putea să însemne acordarea unei sume mai mari față de actuala sumă

de 96 de lei/copil, care să asigure necesitățile creșterii copilului în familie, și care se va situa oricum mult sub costurile unui copil aflat în asistență maternală sau în centre de plasament având în vedere faptul că nu se plătesc costuri salariale. Asistența maternală la rândul ei constituie o alternativă mult mai aproape de mediul familial, și creează o reală integrare a copiilor în familii și comunitate, astfel trebuie să fie tratată ca prioritate față de sistemul apartamentelor de tip familial.

2. Este necesară o reală reducere a birocrăției în sistemul de protecție al copilului, pentru ca resursele umane și financiare eliberate prin această reducere, să pot fi folosite în interesul copiilor. Sistemul decontării alocației de hrană pentru copiii aflați în asistență maternală nu este justificată, alimentele cumpărate care figurează pe facturile decontate putând fi folosite și acum în orice alt scop și nu pentru alimentarea copilului plasat. Ștergerea obligativității prezentării unor facturi la decontarea alocației de hrană ar elibera resurse umane din aparatul administrativ. Tot în aceeași ordine de idei casele și apartamentele de tip familial ar trebui să aibă la dispoziție o parte din buget fără obligația aprobării la nivel conducerii Centrului sau al DGASPC, astfel ca în cadrul casei să pot fi luate decizii ce privesc modul de cheltuire a acestor bani. Pentru acest lucru este nevoie de asemenea ca aceste case să fie scoase de sub incidența legii achizițiilor publice. În condițiile actuale cu bugetul limitat la achiziționare bunurilor aprobate prin planul anual de achiziții, și prin sistemul achizițiilor publice, este imposibilă crearea unei atmosfere familiale reale, unde deciziile de cheltuire a banilor, și locul achiziționării acestora se iau în cadrul familiei, copii învățând pe viu modul de gestionare a banilor și a bugetului unei familii. Considerăm că procedurile actuale ale managementului de caz sunt prea complicate, necesită eforturi mult prea mari în documentarea cazurilor cu documente din partea tuturor persoanelor și instituțiilor implicate, și lasă prea puțin timp și resurse pentru o reală abordare a problemelor copiilor și familiilor de origine asistenților sociali.
3. Revizuirea standardelor de calitate și cost ale serviciilor sociale trebuie să se efectueze bazându-se pe realitățile sociale și posibilitățile bugetare din România. Aprobarea unor standarde care abordează sistemul de protecție a copilului din perspectivă țărilor occidentale, creează o prăpastie între realitate comunităților de unde provin copiii și sistemul instituțional, ceea ce scade posibilitățile reintegrării familiale. Pe de altă parte serviciile sociale din România s-au confruntat constant în ultimii ani nu necorelarea între standardele de calitate și standardele de cost, acestea din urmă neputând acoperi nevoile create de standardele de calitate prea

exigente. Pe de altă parte autoritățile centrale și locale nu au putut aloca în fiecare situație buget nici la nivel standardelor de cost aprobate. Considerăm că este necesară o revizuire a standardelor de cost bazată nu pe media aritmetică a costurilor istorice ale județelor ci pornind de la principiile mai sus anunțate.

4. Trebuie să se acorde o mai mare atenție reglementării neechivoce a sistemului de colaborare și finanțare între autoritățile locale și organizații neguvernamentale/biserici prestatoare de servicii sociale. În prezent orice formă de colaborare poate fi găsită ca neadecvată de către Curte de Conturi, existând exemple de indicații contradictorii primite din partea diferitelor controale. Bisericile și organizațiile neguvernamentale au creat un sistem de servicii bogate, inovatoare, care în ciuda faptului că de multe ori nici nu este sprijinită din bani publici, este supusă unor controale și amenzi care încearcă să îngrămădească serviciile lor în tipologia încremenită a serviciilor sociale existentă în nomenclatorul serviciilor sociale, cerând respectarea standardelor de calitate a acestora. Credem că prin această strategie trebuie ajutată flexibilizarea sistemului de servicii sociale destinate copiilor prin facilitarea existenței formelor inovatoare de servicii sociale, și prin crearea posibilității ca sistemul de stat să poată preia aceste modele respectiv să poate să finanțeze pe acestea.

Cu stimă.

Borboly Csaba

Miercurea Ciuc, 1 septembrie 2014.